

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

LXXIV. Joannes IV. Anno Christi 640. Heraclii Imperatoris 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

raclius Imperator, auctore Sergio, Fidei Eccliesim; id est expositionem, promulgavit Indictione XII. hoc est, anno Christi 639. quâ unicam Christi operationem & voluntatem asseveravit quidem, sed quasi aliud agendo: cum discretè ac palam constitueret, ne quis tam unam, quàm duas operationes & voluntates nominaret in Christo. Eccliesis exstat Secretario 3. Concilii Lateranensis celebrati à Martino I. apud Labbeum tom. 6. Conc. pag: 195. & apud Baronium ad an. 639. §. 8.

(2) Docet id S. Martinus Pontifex in Concilio Lateranensi apud Labbeum tom. 6. Conc. pag. 210.

LXXIV.

JOANNES IV.

ANNO CHRISTI 640.

HERACLII IMPERATORIS 31.

JOANNES IV. Venantii Scholasticus filius, Dalmata, anno 640. Pag. an. 639. §. pridie diem Natalem Christi Domini 6. 7. consecratus est. Antequam consecraretur, datæ ab Episcopis & Presbyteris Scotiæ ad Severinum decessorem suum, sibi que redditæ epistolæ respondens damnavit quosdam illius provinciæ incolas, Pascha celebran-

X

lebran.

lebrantes more Hebræorum, admo-
nuitque reviviscentem in eadem re-
gione Pelagii hæresim cavendam di-
ligenter. (1) Pontificatu inito ha-
buit Romæ Concilium, in quo erro-
rem Monothelitarum, atque errori
faventem *Etheshim* Heraclii confixit
anathemate. Doctrinam Honorii
Pontificis, cujus epistolis abuteban-
tur Monothelitæ ad defendendam
hæresim suam, ostendit consentien-
tem rectæ Fidei, eumque purgavit
scriptâ ad Constantinum filium He-
raclii atque successorem epistolâ: quâ
rogavit illud etiam, ut *Etheshim* re-
scinderet. (2) Neque id petiit fru-
stra. Namque mortuo Patre Con-
stantino, Constans ejus filius *Ethe-
sim* igni tradidit. Anno 642. V. Idus
Octobr. diem functus, *annum unum,
menses novem, dies duodeviginti* Pon-
tifex fuit.

Bar. an.
640. §. 1.
3. 4. Pag.
§. 2. 3.

Bar. an.
641. §. 2.
Pag. §. 4.
11.

ANNOTATIONES.

(1) Epistola illa, quam recitat Labbeus
tom. 5. Conc. pag. 1717. & Baronius ad
an. 659. §. 6.

Pagius ad an. 590. §. 8. *Existimat Ba-
ronius* (ad an. eundem 590. §. 10.) *post
electionem Romani Pontificis curam Ro-
manæ*

mana Ecclesiæ non electum Pontificem solum gessisse, sed quatuor simul ejusdem Ecclesiæ ministros sacros, *quod colligit* ex epistola Romani Cleri ad Scotos redita, cum sedes vacaret morte Severini Pontificis, electusque in locum ejus esset Joannes IV. sed nondum consecratus. *Ejus* (Epistolæ) *principium est*: Dilectissimis & Sanctissimis Thomiano &c. Hilarus Archipresbyter & servans locum sanctæ Sedis Apostolicæ Joannes Diaconus & in Dei nomine electus; item Joannes Primerius, & servans locum sanctæ Sedis Apostolicæ, & Joannes servus Dei, Consiliarius ejusdem Apostolicæ Sedis. *Verum rerum gerendarum potestas vacante Sede fuit penes Archipresbyterum, Archidiaconum, & Primicerium Notariorum, nisi contingeret, ut ex illis tribus unus eligeretur Pontifex: tunc enim quartus substituebatur; & Archipresbyter, aut Archidiaconus, qui nomine Diaconi saepe exprimitur, suum locum servabant, ut liquet ex laudata epistola, in qua Joannes IV. Diaconus secundo tantum loco nominatur, licet Pontifex electus esset. Profecto si servare locum Sedis Apostolicæ jure electionis ei competiisset, primo loco nominatus fuisset. Electo itaque nihil fuit juris ad res gerendas, donec ordinaretur, ratione electionis suæ, nisi ante eam inter*

Servantes locum Sedis Apostolica *connumeratus esset.*

Archipresbyter, Archidiaconus, & Primicerius Notariorum, *non tantum vacante Sede, sed etiam absente summo Pontifice Ecclesiam Romanam administrabant. Extat in capite 2. Libri Diurni Romanorum Pontificum, titulo 1. formula litterarum ad Exarchum De Transitu Pontificis scribi solitarum, in qua haec leguntur: Supercriptio. Domino Excellentissimo atque praecellentissimo, & à Deo nobis longæviter in principalibus ministeriis feliciter conservando Ill. Exconsuli, Patrio, & Exarcho Italiae, Ill. Archipresbyter, Ill. Archidiaconus, Ill. Primicerius Notariorum servantes locum sanctae Sedis Apostolicae: ubi Ill. idem est, quod hodie apud nos N. cum scilicet locus nominis indicatur.*

Garnerius in notis ad Librum Diurnum Romanorum Pontificum, cap. 2. tit. 1. pag. 9. in memorata à Pagio *inscriptione Epistolae Romani Cleri notat, Joannem, licet electum in Romanum Pontificem, secundo tamen post Archipresbyterum loco inscribi, unde quatuor constant. Primum, electo nihil fuisse juris ad res gerendas, donec ordinaretur. Alterum, quando aetate Exarchorum, atque etiam antea, cum Gothi regnarent, dicitur aliquam-*
diu

diu vacasse Apostolica Sedes, tempus non ab obitu Pontificis ad electionem successoris, sed ad ipsius ordinationem computandum: vix enim electio post triduum proracta est, cum schismata non fuerunt. Tertium peculiare fuisse privilegium Gregorii Magni, & consequentium nonnullorum, quod Clero annuente res administraverint ante Ordinationem. Postremum, tunc electum in litteris non se Pontificem Romanum inscripsisse, sed Electum. Vide Mabillonium Comment. in Ordinem Romanum cap. 17. annotat. 1. ad Pelagium 1. & annotat. 2. ad Eugenium I.

(2) Joannes IV. in eadem epistola seu Apologia pro Honorio, apud Labbeum tom. 6. Conc. pag. 1759. Sergius Patriarcha predicto (sancta recordationis Romanae Urbis Pontifici (Honorio) significavit, quod quidam in Christo duas contrarias dicerent voluntates: quo presatus Papa comperto rescripsit ei, quia redemptor noster sicut esset Deus perfectus, ita esset & homo perfectus, ut quam primus homo per prevaricationem amisit, sine aliquo peccato natus primae imaginis nobilem originem renovaret --- Et idcirco unam voluntatem secundum primam formationem Adae naturalem humanitatis sua

X 3

Do-

Dominus noster Jesus Christus habere dignatus est, non duas contrarias, quem admodum nunc nos habere dignoscimur, qui de peccato sumus Ada geniti.... Prædictus ergo decessor meus docens de mysterio Incarnationis Christi dicebat non fuisse in eo, sicut in nobis peccatoribus, mentis & carnis contrarias voluntates: quod quidam ad proprium sensum convertentes, Divinitatis ejus & Humanitatis unam eum voluntatem docuisse suspicati sunt; quod veritati omnimodis est contrarium.

LXXV.

THEODORUS I.

ANNO CHRISTI 642.

CONSTANTIS II. IMPERAT. 2.

Pag. an.
641. §.
12.

THEODORUS Græcus anno 642. ante diem octavum Kal. Decembr. in locum Joannis IV. subrogatur. Patrem Episcopum eodem, quo ipse est, nomine habuit. De *Etheſi* abolenda plurimum laboravit, datis ad Paulum Episcopum Constantinopolitanum Synodicis litteris, quibus & Pyrrhi causam examinari jussit. (1) Eundem Pyrrhum Romanam